

## U s n e s e n í

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudců JUDr. Aleše Nezdařila a JUDr. Ladislavy Mentbergerové ve věci žalobce: J. ██████ K. ██████, nar. ██████ bytem ██████, ██████ zastoupen Mgr. Silvií Walterovou, advokátkou, Brno, Bašty 2, proti žalovanému: QI investiční společnost, a.s., IČO 27911497, se sídlem Praha 1, Rybná 682/14, zastoupen JUDr. Jiřím Machem, advokátem, Jindřichův Hradec, Masarykovo náměstí 1/II, o zrušení rozhodčího nálezů, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 8. 6. 2017, č. j. 26 C 111/2015 – 111,

### t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. ohledně nákladů řízení **m ě n í** jen tak, že výše těchto nákladů činí **8.273 Kč**, jinak se v tomto výroku v části o nákladech řízení **potvrzuje**.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši **1.050 Kč** do tří dnů od právní moci usnesení, k rukám advokátky Mgr. Silvie Walterové.

### O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem ze dne 8. 6. 2017 vyhověl soud I. stupně návrhu žalobce a rozhodl, že rozhodčí nález rozhodce JUDr. Pavla Švába ze dne ██████; č. j. ██████ se ve vztahu k žalobci zrušuje podle ustanovení § 31 písm. g) zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (výrok I. rozsudku). Současně uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 6.534 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalobce a dále povinnost uhradit soudní poplatek ve výši 3.000 Kč (výrok II. rozsudku).

Výrok ad II. ohledně nákladů řízení mezi účastníky odůvodnil soud I. stupně § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že náklady v této věci byly přiznány procesně úspěšnému žalobci. Výši nákladů řízení vyčíslil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. s tím, že se jedná o odměnu advokáta za právní zastoupení žalobce, která je tvořena třemi úkony právní služby pro 1.500 Kč (převzetí věci, sepsání žaloby a účast u jednání soudu), dále procesně úspěšnému žalobci přiznal 3 paušální náhrady hotových výdajů po částce 300 Kč podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 21 % DPH v částce 1.134 Kč. Celkem tedy náklady za zastoupení advokátem soud I. stupně vyčíslil na 6.534 Kč. Výrok ad II. rozsudku v té v části, ve které rozhodoval o povinnosti žalovaného uhradit soudní poplatek, odůvodnil soud I. stupně odkazem na § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

Proti tomuto rozsudku, a to pouze do části výroku ad II. o nákladech řízení mezi účastníky, podal žalobce včasné odvolání. Namítl nesprávnou výši nákladů řízení, které mu byly v rozhodnutí přiznány s tím, že soud I. stupně provedl nesprávný výpočet nákladů řízení z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Dovodil, že soud I. stupně nesprávně aplikoval vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif a pochybil i při vlastním výpočtu výše náhrady nákladů řízení a nedůvodně přiznal právo na úhradu 21% daně z přidané hodnoty.

Nesprávný postup soudu I. stupně při výpočtu mimosmluvní odměny advokáta spočíval, podle názoru odvolatele, jednak v nesprávném určení sazby mimosmluvní odměny, jednak v nesprávném přisouzení práva na náhradu 21% daně z přidané hodnoty, ačkoli právní zástupce žalobce není plátcem daně z přidané hodnoty a tato skutečnost byla soudu I. stupně známa a dále v tom, že soud I. stupně nepřiznal žalobci náklady na cestovné za 416 km (██████████ a zpět) a ztracený čas při jednání dne 13. 9. 2016.

V této souvislosti žalobce namítl, že za tarifní hodnotu považuje částku 1.200.000 Kč, o které bylo rozhodčím nálezem rozhodnuto vůči žalobci. Sazbu mimosmluvní odměny tedy vypočítal na částku 13.100 Kč za jeden úkon právní služby, celkem 39.300 za tři úkony právní služby a režijní paušál ke každému úkonu celkem 900 Kč. Náklady na cestovné a ztracený čas na jednání dne 13. 9. 2016 vyčíslil na částku 2.900,58 Kč.

Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že stanovení tarifní hodnoty se řídí podle § 9 odst. 1 advokátního tarifu a sazba mimosmluvní odměny činí 1.500 Kč za jeden úkon, požadoval žalobce i náklady za právní zastoupení před rozhodcem, a to za dva úkony: sepsání vyjádření dne 28. 3. 2014 a dne 28. 7. 2014.

Ze všech těchto důvodů žalobce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Žalovaný se k podanému odvolání žalobce nevyjádřil.

Odvolací soud přezkoumal postupem podle § 212 a § 212a odst. 5 a 6 o. s. ř. správnost rozhodnutí soudu I. stupně, včetně správnosti postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích podaného odvolání (§ 206 odst. 3 o. s. ř.). Jednání nebylo třeba nařizovat /§ 214 odst. 2 písm. e) o. s. ř./ Poté shledal, že odvolání žalobce je zčásti důvodné.

Výroky ad I. rozsudku ve věci samé a ad II. v části, již bylo rozhodnuto o poplatkové povinnosti žalovaného, nebyly napadeny odvoláním žádného z účastníků. Zůstaly proto stranou přezkoumání činnosti odvolacího soudu a nabyly samostatně právní moci (§ 206 odst. 3 o. s. ř.).

Předmětem odvolacího řízení tak zůstal napadený rozsudek pouze ve výroku ad II. v části, již bylo rozhodnuto o nákladech řízení mezi účastníky.

Soud I. stupně postupoval správně, když úspěšnému žalobci přiznal podle § 142 odst. 1 o. s. ř. právo na náhradu nákladů řízení, pochybil však při jejich vyčíslení.

Z obsahu spisu se podává, že řízení v dané věci bylo zahájeno dne 16. 2. 2015. Předmět řízení byl vymezen žalobou, na základě které se žalobce domáhal *zrušení rozhodčího nálezu rozhodce JUDr. Pavla Švába ze dne [redacted], č. j. [redacted] (č. I. 1 – 2)*. Předmětný rozhodčí nález byl zrušen, ve vztahu k jednomu z účastníků, rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne [redacted], č. j. [redacted] - [redacted]. Soud I. stupně se ve svém rozhodování řídil analogicky podle tohoto rozhodnutí, a to zjevně i co do stanovení tarifní částky pro určení mimosmluvní odměny právního zástupce žalobce. Dne 7. 6. 2017 zaslala právní zástupkyně žalobce soudu vyčíslení nákladů řízení (č. I. 107), kde mimo jiné uvádí vyčíslení nákladů pod položkou *cestovné 2.900,58 Kč*. Pod položkou *náklady právního zastoupení bez DPH* je uvedena částka 43.100,58 Kč. Pod položkou *Celkem DPH* je uvedeno 0,00 (č. I. 107). Dále se ze spisu podává, že právní zástupkyně žalobce do spisu založila osvědčení o registraci vozidla (č. I. 108 – 109). V odvolání žalobce nárokuje kromě cestovného [redacted] a zpět, i náhradu za *ztracený čas (8,30 – 10,30) při jednání dne 13. 9. 2016* (č. I. 115). Podle údajů uvedených v osvědčení o registraci vozidla je spotřeba vozidla právní zástupkyně žalobce 8,5/5,4/6,5 (č. I. 109), tedy průměrná spotřeba činí 6,5 l/100 km.

Předmět řízení před soudem I. stupně nebyl vymezen žalobou na peněžité plnění ve výši 1.200.000 Kč, jak uvádí žalobce, ale předmětem tohoto řízení byl návrh *na zrušení rozhodčího nálezu rozhodce JUDr. Pavla Švába ze dne [redacted], č. j. [redacted]*. V daném případě proto nelze aplikovat žalobcem avizovaný postup pro stanovení tarifní hodnoty sporu podle § 7 bod 6. vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ale tarifní hodnota se stanoví v souladu s § 7 bod 4., § 8 odst. 1 a § 9 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Výše odměny za 1 úkon právní služby tak činí 1.500 Kč. Žalobci proto náleží za řízení před soudem prvního stupně odměna za celkem tři úkony právní služby podle § 7 bod 4. ve spojení s § 9 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) citované vyhlášky (převzetí zastoupení, sepis podání a účast zástupkyně na ústním jednání dne 13. 9. 2016) a dále náhrada hotových výdajů za tři úkony právní služby podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (900 Kč) a náhradu za promeškaný čas v rozsahu 400 Kč podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 téhož předpisu, celkem **5.800 Kč** (4.500 + 900 + 400).

Pro úplnost odvolací soud uvádí, že při rozhodování nemohl přihlídnout k podmíněnému návrhu žalobce na přiznání náhrady za další úkony právní služby, vynaložené již v řízení před rozhodcem. České procesní právo nezná podmíněný procesní úkon (občanský soudní řád takovou právní úpravu neobsahuje), a proto takové právní jednání nemůže mít ani žádné procesní účinky (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 20. 12. 2001, sp. zn. 21 Cdo 192/2001).

S ohledem na skutečnost, že právní zástupkyně žalobce není plátcem DPH, což v odvolání sama uvádí, nelze jí přiznat DPH ve výši tak, jak ji určil soud I. stupně. Odvolací soud dále shledal důvodnou námitku žalobce v části, ve které se domáhal úhrady cestovného.

Náklady řízení podle § 137 odst. 1 o. s. ř. jsou tvořeny i hotovými výdaji účastníků (a jejich zástupců), mezi které patří i cestovné do místa jednání soudu. Toto jízdné není kryto paušálem podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Podle § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, se výše této náhrady stanoví právními předpisy o cestovních náhradách. Podle § 1 písm. b) vyhlášky č. 385/2015 Sb., platné a účinné v den, kdy vznikl žalobci náklad cestovného (tj. 13. 9. 2016, kdy se konalo jednání ve věci samé) činí sazba náhrady za 1 km jízdy u osobních silničních motorových vozidel 3,80 Kč. Průměrná spotřeba vozidla zástupkyně žalobce činí 6,5 l na 100 km. Průměrná cena pohonných hmot činila v rozhodné době 33 Kč /§ 4 písm. b) cit. vyhlášky/. Náklady cestovného za cestu na trase [redacted] a zpět – 416 km - činí po zaokrouhlení na celé koruny celkem **2.473 Kč**.

Z těchto důvodů odvolací soud shledal, že žalobci náleží za řízení před soudem I. stupně též náhrada cestovného v rozsahu 2.473 Kč. V souhrnu tak žalobci náleží náhrada nákladů řízení ve výši **8.273 Kč** (5.800+2.473).

Na základě těchto skutečností postupoval odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. a přistoupil ke změně napadeného rozhodnutí v části výroku ad II. tak, jak vyplývá z výrokové části tohoto usnesení, jinak rozhodnutí v tomto výroku v části o nákladech řízení potvrdil podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné.

Výrok o nákladech odvolacího řízení je odůvodněn § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., neboť žalobce byl v odvolacím řízení úspěšný. Předmětem odvolacího řízení zůstala pouze částka tvořená náklady řízení před soudem I. stupně, respektive výše nákladů řízení, které žalovanému objektivně náleží (8.273 Kč). Náklady řízení na straně žalobce, který byl i v odvolacím řízení zastoupen advokátkou, jsou proto tvořeny: odměnou advokáta za jeden úkon právní služby podle § 7 bod 4. a § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 1.500,- Kč, sníženou ovšem na jednu polovinu podle § 11 odst. 2 písm. c) téže vyhlášky (750,- Kč) a náhradou hotových výdajů podle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní služby ve výši 300 Kč, celkem 1.050 Kč. Náklady řízení jsou splatné k rukám advokátky žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. za použití § 224 odst. 1 o. s. ř.).

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e n í** dovolání přípustné.

V Praze dne 3. října 2017

**Mgr. René Fischer v. r.**  
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:  
Zdeňka Vašková